

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ... (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ... Φίλη Ὁρθοδοξία ... »

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2000 ΕΤΟΣ 506 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 906 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ὀλίγον πρὸ τῆς Συνεδριάσεως
τῆς 15ης/28ης Σεπτεμβρίου 2000, τῇ συμμετοχῇ ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΟΥΠΟΛΕΩΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Τήν 15ην/28ην Σεπτεμβρίου κατά τήν συνεδρίασιν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., παρουσία ὄλων ἀνεξαίρετως τῶν μελῶν αὐτῆς, σὺν τοῖς ἄλλοις ἐτέθη τό θέμα τῆς ἐπισκοπικῆς παρουσίας μας ἐν Ἀμερικῇ. Λόγω τῶν τεραστίων ἀποστάσεων μεταξύ τῶν ἐκεῖ ἐνοριῶν μας ἀφ' ἑνός, καί τῶν προβλημάτων ὑγείας τοῦ Σεβ/του Ἀμερικῆς ἀφ' ἑτέρου, ἐκρίθη καλόν νά θεσπισθῇ θέσις βοηθοῦ Ἐπισκόπου διὰ τήν Ἱ. Μητρόπολιν Ἀμερικῆς. Διὰ τήν θέσιν αὐτήν προετάθησαν τρεῖς Ἀρχιμανδρίται ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολιν Ἀμερικῆς. Γενομένης δέ ψηφοφορίας ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος Μιχαλάκης, Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀναλήψεως Woodstock Νέας Ὑόρκης μέ τόν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμπάσης Ἐπισκοπῆς Θεουπόλεως (πόλεως τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας).

Ἀμέσως μετὰ τήν ἐκλογήν, ὁ ἐφηφισμένος Ἐπίσκοπος ἐκλήθη ἐξ Ἀμερικῆς καί τήν Κυριακήν 18 Σεπτεμβρίου (π.ῆ.) ἔδωκε τό μέγα μήνυμα εἰς τήν Ἱ. Μονήν Παναχράντου Μεγάρων. Τήν Τρίτην 20 Σεπτεμβρίου ἔλαβε χώραν ἡ χειροτονία αὐτοῦ, εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἀγίου Μηνᾶ Ἀνθούσης Ἀττικῆς.

Εἰς τήν χειροτονίαν παρόντα ἦσαν ἅπαντα τά μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου. Εἰδικώτερον ἔλαβον μέρος συλλειτουργοῦντες οἱ Ἀρχιερεῖς Χίου κ. Στέφανος, Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος, Ἀμερικῆς κ. Παῦλος, Πειραιῶς κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ἐνῶ συμπροσευχόμενοι παρευρίσκοντο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσό-

Ἡ ἱερά στιγμή τῆς χειροτονίας

στομος καί οἱ ὑπόλοιποι Ἀρχιερεῖς Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος καί Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος.

Ὁ νεοχειροτονηθεὶς εἶναι τέκνον τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικῆς ὁμογενείας, γνωρίζει πλήρως τά προβλήματα τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνισμοῦ καί εἰδικώτερον τῆς νεολαίας. Εἶναι 42 ἐτῶν, κατὰ γένος ἀπὸ ἱερατικόν γένος τῆς Χίου καί ἔχει εἰς τήν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἱ. Μητροπόλεως τῶν Γ.Ο.Χ. 12 ἔτη προσφοράς.

Τὸν νεοχειροτονηθέντα προσεφώνησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος καί ὁ Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε τῆς πάλαι ποτέ διαλαμπάσης Ἐπισκοπῆς Θεουπόλεως, Χαῖρε.

Τήν στιγμὴν αὐτὴν συγχαίρει καί ὁ οὐρανὸς μεθ' ἡμῶν. Μία δευτέρα Πεντηκοστή λαμβάνει χώραν εἰς τὸν ἱερόν αὐτόν χώρον ἔνθα ἡ κάθοδος τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσασα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου σέ ἀνέδειξε ἐπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας μας, εἰς τό ὕψιστον δηλαδὴ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης, διὰ νά ποιμήνης ὁμοῦ μετὰ τοῦ πνευματικοῦ σου πατρός τό ποίμνιον τῆς ἐν Ἀμερικῇ παροικίας μας. Πρὸς τοῦτο χαίρομεν ὅλοι καί ἰδιαιτέρως ἡ Ἱερά Σύνοδος ἡ ὁποία παρίσταται ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἐδῶ εἰς ἔνδειξιν εὐχαριστίας καί ἱκανοποιήσεως διὰ τό ἔργον πού ἐπιτελεῖται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Παύλου, εἰς τήν μεγάλην χώραν τῆς Ἀμερικῆς. Θέλομεν νά πιστεύωμεν ὅτι ἡ Ἱερά αὕτη Μητρόπολις ἐμπεπλουτισμένη πλέον

καί μέ δεύτερον Ἐπίσκοπον, θά ἀποδώσῃ ἀκόμη περισσότερον ἀγλαούς καρπούς.

Ὑπό τήν πνευματικήν ὁδὸν καθοδήγησιν καί ποιμαντορίαν τοῦ πνευματικοῦ σου πατρός θά συνεργασθῇς μετά προθυμίας καί ἀκλόνητα μαζί του διά νά ὁλοκληρώσετε τό ἔργον τῆς ἱεραποστολῆς μας εἰς τήν ἀχανή αὐτήν χώραν.

Ἰδιαιτέρως εἰς ἐσέ ἐναπόκειται νά φέρῃς τήν νεότητα τῆς Ἀμερικῆς πλησίον εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας. Νά τῆς μεταδώσῃς τό ὀρθόν φρόνημα τῆς πίστεώς μας, τόν θησαυρόν αὐτόν πού ὁ Θεός μᾶς ἐνεχείρισε. Διότι πράγματι εἶναι μέγας τό ἔργον καί ἔχει ἀνάγκην πολλῆς καί ἐντατικῆς ἐργασίας ἐπειδή εὐρισκόμεθα εἰς τούς χαλεπούς τούτους καιρούς τῆς ἀποστασίας. Πιστεύομεν ὅτι πράγματι θά ἀκούσωμεν τήν εὐχάριστον εἶδῃσιν καί πληροφορίαν, ὅτι τό ἔργον ἰδιαιτέρως τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεότητος προχωρεῖ ἱκανοποιητικῶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Ἡμεῖς θά εὐχρηθῶμεν, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, «ἡ τὰ ἀσθενῇ θεραπεύουσα καί τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα», νά σοῦ συμπαρίσταται πάντοτε διά νά εἶσαι ὁλοκληρωμένος εἰς τό ἔργον τῆς ἀποστολῆς σου. Θά εὐχόμεθα πάντοτε, ὁ Θεός νά σέ ἐνισχύῃ καί νά σέ ἀναδείξῃ τέλειον ἐργάτην τοῦ Εὐαγγελίου, ὥστε ἡ μαρτυρική Ἐκκλησία μας ἡ ἐπὶ 76 ἔτη ἀγωνιζομένη διά τὰς σεπτὰς παραδόσεις Τῆς νά εὔρῃ εἰς τό πρόσωπό σου ἱκανοποιήσιν, ἀνακούφισιν καί χαράν. Ἡ ἄνωθεν δέ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἶδε νά ἐφαπλοῦται εἰς σέ καί εἰς τόν Γέροντα σου καθὼς καί εἰς τό ποίμνιόν σας πλουσιοπαρόχος, ὥστε νά ἀποβῇτε διά τοῦ ἔργου σας ἡ ὁρατή δόξα Αὐτοῦ πρὸς στηριγμόν τῶν πιστῶν. Εἰς τό ἔργον τῆς νέας ἀποστολῆς σου Θεοφιλέστατε, σέ συνοδεύουν αἱ εὐχαὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ ἱερατείου τό ὅποιον σοῦ συμπαραστέκεται καί τοῦ ποιμνίου τῆς Ἀμερικῆς. Εὐχαριστοῦμεν δέ τήν Αὐτοῦ ἀγαθοσύνην διά τήν χαράν τῆς σήμερον.

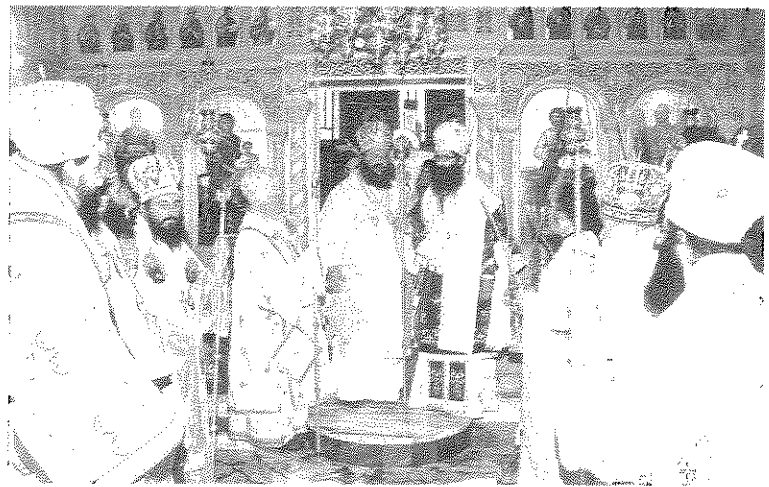
ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΣΕΒ/ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Κ. ΠΑΥΛΟΥ

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Θεουπόλεως Χριστόδουλε,

Ἐξελέγης ὑπό τοῦ Ἀρχ/που κ. Χρυσοστόμου καί τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου μέ τήν ἐπιφοί-

τησιν τοῦ Ἀγ. Πνεύματος Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Θεουπόλεως καί βοηθός μου Ἐπίσκοπος εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀμερικῆς, διά νά συμπαρασταθῇς εἰς τό βαρύνον ἔργον τό ὅποιον ἐπιτελεῖται εἰς τήν Μητρόπολιν μας, ἐκεῖ εἰς τήν μακρινήν χώραν τῶν Η.Π.Α.

Παιδί μου Χριστόδουλε, πρόσεξε καλά. Ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθοδοξία μας, ἡ χειμαζομένη καί διωκομένη Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. τοῦ πατρώου ἐορτολογίου σέ καλεῖ σήμερα νά προαχθῇς, νά ἀναλάβῃς τὰ ὑψηλά καθήκοντα τοῦ Ἐπισκόπου καί νά δώσῃς ὁλόκληρον τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς σου, ἐκεῖ εἰς τήν Ἀμερικὴν διά τήν δόξαν τῆς

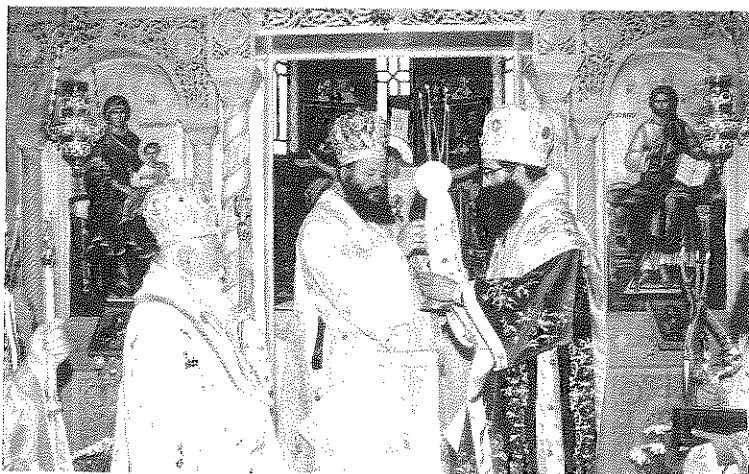

Ὁ νέος Ἐπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἀμέσως μετά τήν χειροτονίαν.

Ὁρθοδοξίας μας καί τήν διάσωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Νά ἐργασθῇς διά τήν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἀγωνίσου, τήρησον τήν πίστιν σου. Διατήρησον τήν ἀγάπην σου. Δός ὁλόκληρον τόν ἑαυτόν σου εἰς τόν μέγαν αὐτόν ἀγῶνα τόν ὅποιον προσπαθοῦν οἱ ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ νά συμπνίξουν μέ τίς αἱρέσεις καί μέ τήν Πανθησκεϊάν τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐπικαλούμενοι δῆθεν τήν χριστιανικὴν ἀγάπην. Ὁχι, Θεοφιλέστατε Χριστόδουλε. Τό μήνυμα αὐτό δέν προέρχεται ἀπὸ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ μας. Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, σαφέστατα τό λέγει «εἴ τις οὐ φιλεῖ τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ἤτω ἀνάθεμα, μαράν ἀθά» (Α΄ Κορ. 1στ' 22). Εἰς τήν σημερινήν ἐποχὴν αὐτό ἐπιζητοῦν οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς. Νά σβῇσῃ τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τόν κόσμον. Νά μήν ἀκούγεται τό ὄνομα τοῦ γλυκυτάτου Ναζωραίου, τοῦ Σωτῆρος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις πού ἐδρεύουν εἰς τὰς ΗΠΑ, ἐπιδιώκουν ἀκριβῶς

ν' ἀντιπαραταχθῶν ἐνάντια εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν μας. Καί ἰδοὺ, ἐκεῖ ὑπάρχει τό μικρόν ποίμνιον τῶν Γ.Ο.Χ. μέ ἔδραν τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου ὁ καθεδρικός ναός τῆς Ἀγ. Μαρκέλλης καί αἱ λοιπαὶ Ἐνορίαι πού εὐρίσκονται εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἀμερικὴν.

Ἐκεῖ ὑπάρχει τό μικρόν ποίμνιον τό ὁποῖον ἐξελέξατο ὁ Θεός, διότι «τά μωρά τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα τοὺς σοφοὺς κατασχύνει» (Α' Κορ. α' 27). Σέ καλεῖ, λοιπόν, σήμερον ὁ Κύριος, ν' ἀγωνισθῇς μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς σου διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καί τό ἀποστολικόν ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου, διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν μας, τὴν γλυκυτάτην Ὁρθοδοξίαν, τὴν Ὁρθοδοξίαν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, τῶν Προ-

«Ὅτ' αὐτὸς λαμπρὰ τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων».

φητῶν, τῶν μαρτύρων, τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν Οἰκ. Συνόδων, τὴν Ὁρθοδοξίαν πού παρέδωσαν εἰς ἡμᾶς οἱ Πατέρες μας. Οἱ Πατέρες οἱ ὅποιοι ἔλαμψαν εἰς τὴν Μικράν Ἀσίαν, εἰς τὴν Κων/πολιν καί εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ὁρθοδοξίαν.

Σέ καλεῖ, λοιπόν, σήμερον ἡ Ἐκκλησία νά γίνῃς συνεχιστὴς αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Λάβε παράδειγμα τοὺς πατέρας, οἱ ὅποιοι ἠγωνίσθησαν πρό ἡμῶν. Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἀκούομεν πολλὰ μηνύματα. Ζητοῦν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ν' ἀπορθοδοξοποιηθῶν, νά ἀπώλουν τὴν ὑπόστασιν των, καί τὴν οὐσιαστικὴν των ταυτότητα. Ὅμως, τοῦτο ἀκριβῶς ἐζητήθη Θεοφιλέστατε Χριστόδουλε, ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Θεουπόλεως, πρὶν ἀπὸ 76 καί πλέον ἔτη ἀπὸ τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις. Τότε ἐζήτησαν ἀπ' τὴν Ὁρθοδοξίαν νά ἀπεμπολήσῃ τὴν ταυτότητά της, ν' ἀλλάξῃ τὰς παραδόσεις της, νά συνταχθῇ μέ τὴν αἵρεσιν τοῦ Βατικανοῦ. Καί ἐγένετο ἡ παράνομος ἀλλαγὴ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑορτο-

λογίου. Ἀπὸ τότε οἱ προπάτορές μας, θά ἀγωνισθῶν, ἐν μέσῳ διωγμῶν καί κατατρεγμῶν καί θά ἔχουν μίαν ὁμολογίαν εἰς τό στόμα των: «Νά κρατήσωμεν τὴν παράδοσιν, νά μὴ ἀλλάξωμεν τὴν ταυτότητά μας, νά μὴ ἀλλάξωμεν τὴν Ὁρθοδοξίαν μας». Αὐτό φωνάζει 76 ἔτη ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἐπὶ ἔτη μᾶς κατηγοροῦν διὰ φανατισμόν καί ὅτι βλέπομεν κινδύνους οἱ ὅποιοι δέν ὑπάρχουν. Σήμερον ρίπτονται πλέον τὰ προσωπεῖα καί βλέπομεν νά ὀλοκληροῦνται ἡ ἀπαίτησις τῆς υπερδυνάμεως τοῦ ἀντιχρίστου. Εἶδομεν πρό 2 ἐτῶν εἰς τὴν Σερβίαν νά ρίπτονται πύραυλοι ἐναντίον τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανοσύνης. Καί τώρα, εἰς τὴν Ἑλλάδα, βλέπομεν νά ἔχωμεν τὴν ἄμεσον καταπίεσιν τῶν σκοτεινῶν Δυνάμεων τῆς παγκοσμιοποιήσεως, ἐκείνων οἱ ὅποιοι θέλουν νά καταργήσουν τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομα Ἐκείνου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου «πᾶν γόνυ κάμψη», ἐπουρανίων, ἐπιγείων καί καταχθονίων. Μὴ φοβοῦ, Θεοφιλέστατε Χριστόδουλε, ὁ Χριστός θά εἶναι μαζί σου. Ὁ Διεθνὴς σιωνισμός ἐν Ἀμερικῇ ἔμπορεῖ νά ὠρύεται. Ὁ ἐλευθεροτεκτονισμός ἔμπορεῖ νά ὀλοκληρώνει τὰ σχέδιά του ἐκεῖ. Οἱ ἰσχυροί, οἱ παντοδύναμοι καί ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι νομίζουν ὅτι κατέχουν τὴν δύναμιν εἰς τὰς χεῖρας των εἶναι ἀνίσχυροι ἐμπροσθεν τῆς ἀκτῆτου Χάριτος καί Δυνάμεως

τοῦ Ἑσταυρωμένου Βασιλέως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θά ἔχῃς τόν Κύριον βοηθόν σου. Ἄς ἔχῃς τὰς εὐχὰς τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου κυροῦ Πέτρου, ἀπὸ τόν ὁποῖον ἔλαβες τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ νά εἰσέλθῃς εἰς τὴν χορείαν τῶν κληρικῶν καί τῶν Μοναχῶν, ἔτι δέ καί τὴν εὐλογίαν τοῦ ἀειμνήστου πατρός Νήφωνος, καθὼς καί τῶν πνευματικῶν σου προπατόρων οἱ ὅποιοι εἰργάσθησαν εἰς τό μυροδόλον νησί τῆς Χίου. Κατάγεσαι ἀπὸ Ἱερατικόν γένος. 300 καί πλέον ἔτη ἐντός τῆς οἰκογενείας σου ἔχεις ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι εἰργάσθησαν ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου ἐμαρτύρησεν ἡ Παρθενομάρτυς Ἀγία Μαρκέλλα καί οἱ ὑπόλοιποι Ἅγιοι τῆς ἀκριτικῆς ταύτης νήσου καί τώρα προσεύχονται διὰ σέ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Θεοφιλέστατε, ὁ Θεός ἅς εἶναι μαζί σου, ἅς σέ εὐλογῇ καί ἅς σέ ἀγιάζῃ. Κράτει ὑψηλά τὴν σημαίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Κράτει ὑψηλά τὴν δόξαν τῆς ρωμαιοσύνης. Κράτει

ύψηλά τήν δόξαν τήν ὁποίαν παρελάβομεν ἀπό τούς Πατέρας μας, τήν δόξαν τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Διότι δέν ὑπάρχει ἀνώτερον ἀπό τό θησαυρόν τό ὁποῖον σήμερον παραλαμβάνεις, τήν ἱεράν παρακαταθήκην. Ζητεῖ ἀπό σέ σήμερον ἡ Ἐκκλησία νά θυσιάσῃς τόν ἑαυτόν σου καί λέγει: «ἀναλαμβάνῃς ὁμοῦ μετά τῆς χάριτος τοῦ Σταυροῦ τήν Ἐθναρχίαν». Διότι, ἡ Ὁρθοδοξία μας ἐθναρχεῖ. Θά λάβῃς τά σύμβολα τῶν ἐνδόξων Αὐτοκρατόρων Κων/λεως. Πολλοί μέμφονται τούς Ἀρχιερεῖς καί λέγουν, ὅτι ὅλα αὐτά τά ὁποῖα φέρουν δέν εἶναι τῆς παραδόσεως. Καί ὅμως, ἀπό τήν ἐποχήν καθ' ἣν ὑπεδουλώθη τό γένος ἡμῶν, ὅταν ὁ Γεννάδιος ὁ Σχολάριος ἐξελέγη πρῶτος Πατριάρχης τῆς ὑπόδουλης ρωμαιοσύνης, πρῶτος θά φέρῃ τά διάσημα τοῦ Ὁρθοδόξου Αὐτοκράτορος. Διότι ἡ Ὁρθοδοξία δίδει τό μήνυμα, ὅτι ὁ Ἑλληνισμός εἶναι ἀχώριστος ἀπό Αὐτήν καί ὅτι ἡ παράδοσις Ὁρθοδοξίας καί Ἑλληνισμοῦ συνταυτίζεται.

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἅς εἶναι μαζί σου. Ἡ Παναγία νά σέ εὐλογῇ, ὁ Ἅγ. Μηνᾶς νά πρεσβεύῃ διά σέ, καί ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιος (ὁ ὁποῖος κυνηγώντας τήν ἔλαφον ἤκουσε τό «Πλακίδα εἰς τί μέ διώκεις, ἐγώ εἰμί Ἰησοῦς ὃν σύ διώκεις» καί ἀργότερον, κατὰ τό παράδειγμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, θά μαρτυρήσῃ ὑπέρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ), νά σοῦ δώσῃ στερέωσιν, δύναμιν καί εὐστάθειαν εἰς τόν ἀποστολικόν δρόμον τόν ὁποῖον θά διανύσῃς.

Ὁ Θεός νά σ' εὐλογῇ, ἡ χάρις ὅλων τῶν ἁγίων ἅς εἶναι μαζί σου καί ἡ πρεσβεΐα τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων νά σ' ἐνισχύῃ.

Ἀντιφώνησις Θεοφιλεστάτου κ. Χριστοδούλου

Μακαριώτατε, Σεβ/τοι,

Ζητῶ τήν εὐχήν καί τήν εὐλογίαν σας.

Εἶναι δι' ἐμέ μεγάλη στιγμή. Δέν πίστευα ποτέ, ὅτι ὁ Θεός θά μέ ἐκάλεῖ εἰς τό ἀποστολικόν

ἄξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου. Εὐχαριστῶ τόν Χριστόν. Ἀγαπῶ τήν Ὁρθοδοξίαν. Ἀγαπῶ τήν Ἑλλάδα, Ἀγαπῶ τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἐπιθυμία μου εἶναι νά ἐργασθῶ πλησίον τοῦ πνευματικοῦ μου πατρός, Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου, διά τήν δόξαν τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ εὐχαί τῶν γονέων μου, ἅς μέ συνοδεύουν. Αἱ προσευχαί τῶν Πατέρων τῆς Ἱ.Μ. Ἀναλήψεως Woodstock τῆς Ν.Υ. καί τῆς ὁμογενείας, ἅς μέ βοηθήσουν εἰς τό δύσκολον τοῦτο ἔργον. Αἱ εὐχαί ὅλων τῶν πατέρων τῆς Ἀγ. Μαρκέλλης, ἅς μέ στηρίξουν. Αἱ εὐχαί τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου

**Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Θεοπόλεως κ. Χριστόδουλος.**

Πέτρου καί τοῦ ἀδελφοῦ του Νήφωνος, ἅς εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ἡ εὐχή τοῦ ἀειμνήστου παπποῦ μου π. Ἰωάννου Μιχαλάκη, ἅς εἶναι πλησίον μου.

Ἄγιε Μηνᾶ βοήθησέ με. Ἄγιε Εὐστάθιε βοήθει μοι. Ἄγία Μαρκέλλα βοήθει μοι. Παναγία Παρθένα κυρία Θεοτόκε μή ἐγκαταλείπῃς με μόνον, σκέπασόν με. Θεέ μου, Πάτερ ἅς γίνῃ τό θέλημά σου. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱέ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με. Πνεῦμα Ἅγιον σκλήνωσε ἐν ἐμοί. Ἄγία Τριάς ὁ Θεός φώτισόν με. Ἰδού ὁ δοῦλος Κυρίου, ἅς γίνῃ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

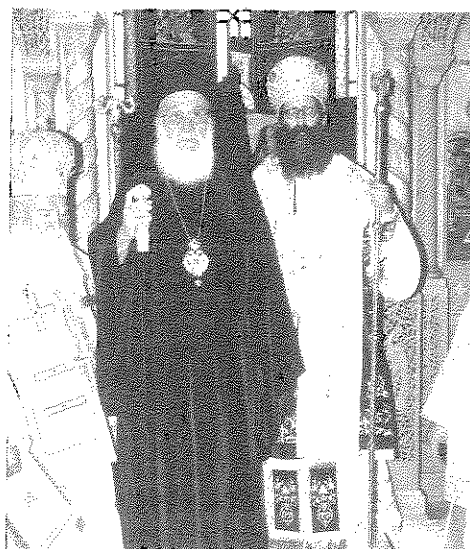
Μετά τό πέρας τῆς χειροτονίας καί τῆς ἐπακολουθησάσης θείας λειτουργίας ὁ

Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλος λαβὼν τόν λόγον εὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον καί τούς λοιπούς ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ μέρους τῆς Ἱ.Μ. Ἀμερικῆς, διά τήν ἀγάπην τήν ὁποίαν ἀκατάπαυστα δεικνύετε. Διότι δέν εἶναι μόνον ἡ περίπτωση τῆς χειροτονίας τοῦ Θεοφ. Χριστοδούλου, ἀλλά πάντοτε ἐκεῖ πέρα εἰς τήν Ἀμερικὴν, αἰσθανόμεθα τήν παρουσίαν, τήν ἀγάπην τήν συμπόνοιαν, τήν συμπόρευσιν, τήν εὐλογίαν τῆς Ἱ. Συνόδου καί τῆς Μακαριότητος ὑμῶν, ἡ ὁποία Ἱ.Σ. εὐλογεῖ τό ἔργον μας ἐκεῖ πέρα. Τό ποίμνιον τῆς Ἀμερικῆς σᾶς εὐχαριστεῖ καί ζητοῦμε Μακαριώτατε ἀπό σᾶς, νά προσεύχεσθε ἀκαταπαύστως

δι' ἡμᾶς, διότι εἴμεθα κάλαμοι ὑπὸ ἀνέμων σαλευόμενοι ἐκεῖ εἰς τὸ κέντρον τῆς Βαβυλωνίας, εἰς τὸ κέντρον τῆς πανσπερμίας τῶν ἐθνῶν καὶ ζητοῦμε, μέ τὰς ἰδικὰς σας προσευχὰς νὰ μᾶς ἐνισχύσετε νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον σήμερον ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐτέλεσεν αὐτὸ τὸ θαῦμα. Νὰ ἐργαζόμεθα διὰ τὴν δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ πατρῷου Ὁρθοδόξου Ἐορτολογίου, διὰ τὴν ὁποίαν Σεῖς ἀγωνίσθητε καὶ ἐδιώχθητε, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀειμνήστων ἀδελφῶν πνευματικῶν σας, τὸν ἀείμνηστον Ἀστορίας Πέτρον καὶ τὸν αὐτάδελφον αὐτοῦ, τὸ π. Νήφωνα, τῶν ὁποίων σήμερον ἐπικαλούμεθα τὴν εὐχήν. Σ' ὅλους τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς οἱ ὁποῖοι συνυπύργησαν εἰς τὸ ὑπερφυές μυστήριον τῆς Χειροτονίας τοῦ Θεοφιλεστάτου Χριστοδούλου, εὐχαριστίες ἅπειρες. Ζητῶ τὴν εὐλογίαν σας καὶ τὰς προσευχὰς σας. Εἰς τοὺς Σεβ/τους γέροντας πρεσβυτέρους Ἀρχιερεῖς, τὸν Σεβ. Μάξιμον, τὸν Σεβ. Καλλίνικον, τὸν ἀγαπητόν μας Ἐπίσκοπον Θεοδόσιον καὶ εἰς ὅλον

Ὁ νεοχειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Θεοπόλεως μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσόστομου

τὸ ἱερατεῖον τὸ ὁποῖον συμπαραεστάθη σήμερον εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ πνευματικοῦ μου τέκνου Χριστοδούλου εὐχαριστίες. Εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σᾶς ἀξιώσῃ ὅλους κάποιαν στιγμὴν νὰ ζήσετε αὐτὸ πού ἔζησεν ὁ ἅγιος Εὐστάθιος, ὅταν ἤκουσε τὴν φωνὴν ἀπὸ τὴν ἔλαφον.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἀγίου νὰ σᾶς εὐλογεῖ ὅλους σας.

Ὁ Μακαριώτατος ἀπαντῶν εἰς τὰς εὐχαριστίας τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Παύλου μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας εἶπε τὰ ἑξῆς:

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ Ποιμαντορία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἔργον δύσκολον, διότι αὐτόν τόν ἀγῶνα ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀγνήν Ὁρθοδοξίαν, τὸν ἐπολέμησαν καὶ τὸν πολεμοῦν ἐξωτερικοί, ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικοί πολέμιοι. Εἶναι γεγονός ὅτι ὑπῆρξε σχέδιον καταπολεμήσεως καὶ ἐξουθενώσεως καὶ ἐξαλείψεως αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτεται ὁσημέραι καὶ συνεχῶς μέ τοὺς φέροντας τὸ ὄνομα Γ.Ο.Χ. στὴν οὐσίαν ὅμως ἄλλοτρίων.

Καὶ βεβαίως οἱ ἐσωτερικοί πολέμιοι ὡς γνωστὸν εἶναι δριμύτεροι καὶ σκληρότεροι ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικούς. Εἶναι, λοιπόν, ὁ ἀγὼν δύσκολος καὶ χρειάζεται στιβαρὰς χεῖρας προκειμένου νὰ φθάσῃ στὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν. Ἀλλὰ τὸ ἀσθενές ἡμῶν ἐνδυναμώνει ἡ Θεία Χάρις καὶ βλέπομεν αὐτὸ τὸ θαῦμα σήμερον, διὰ τὸ ὁποῖον πράγματι πιστεύω ὅτι ὁμοῦ μέ ἡμᾶς ἀγάλλεται ἡ χορεία τῶν παλαιῶν ἀγωνιστῶν. Χαίρουν καὶ ἀγάλλονται αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαπητῶν μας ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπῆλθον εἰς τὴν αἰωνιότη-

τα. Πιστεύω ὅτι αἱ μακάριαι ψυχὰι τῶν συμπαρίστανται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν ἱεράν καὶ χαρμόσυνον αὐτὴν τελετὴν, τοῦ τε μακαριστοῦ ἐπισκόπου Πέτρου καὶ τοῦ σεβασμίου Ἱερομονάχου Νήφωνος, οἱ ὁποῖοι πολλὰ προσέφερον εἰς τὸν ἱερόν μας ἀγῶνα. Οἱ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ Ἀστυφίδα ὑπῆρξαν πάντοτε οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶχον κερδίσει τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ λαοῦ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν βραβεύονται οἱ κόποι τῶν καὶ ἡ ἀξιόλογος προσφορά των. Συγχαίρει καὶ ὁ ἱερός αὐτός χώρος μέ

τὴν δευτέραν ἐπισκοπικὴν χειροτονίαν, πού εἶναι μία ἱκανοποίησις τῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι ἀναπαύονται πρό ἡμῶν.

Πιστεύω ὅτι ὁ Θεὸς δέν θά παύσῃ νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ ἀναδεικνύῃ νικητρίαν τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν Του, παρά τὰς πολλὰς ἀντιξοότητας.

Ἐπικαλούμεθα τὴν θεῖαν συναντίληψιν, ὥστε μέχρι τῆς ἐσχάτης μας ἀναπνοῆς νὰ προσφέρωμεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς τὸν βωμόν τοῦ καθήκοντος, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας παρὰ τοῦ Δικαίου Κριτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Εἰς τὸν νεοχειροτονηθέντα εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν καὶ τὴν πρέπουσαν διακονίαν εἰς τὸ ἱερόν θυσιαστήριον ἐν φόβῳ Θεοῦ, διὰ νὰ φθάσῃ καὶ ἐκεῖνος εἰς τὰ μέτρα τῶν πατέρων του, ἀκολουθῶν τὰ βήματά των εἰς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει.

Νὰ ζήσης καὶ νὰ εὐαρεστήσης Θεόν καὶ ἀνθρώπους.

Ἀφιέρωμα εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ

Πῶς λέγεται θελητός καὶ ἀθέλητος διὰ τὸν Πατέρα, ὁ θάνατος τοῦ Υἱοῦ

Ο Μέγας Φώτιος εἰς τὰ «Ἀμφιλόχεια» (ἐρώτημα ΚΔ'), ἐπιλύει τὴν φαινομενικὴν ἀντίθεσιν ἐκφράσεων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, σχετικῶς μέ τὸ σταυρικόν θάνατον τοῦ Κυρίου. Ὁ θάνατος, καὶ γενικὰ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ μας, χαρακτηρίζεται καὶ θελητός, ἀλλὰ καὶ ἀθέλητος διὰ τὸν Πατέρα, ἐνῶ πάλιν διὰ τὸν πονηρόν λέγεται ἐπίσης θελητός καὶ ἀθέλητος. Γράφει εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ ἐρωτήματος: «Πῶς θελητός τε καὶ ἀθέλητος τῷ Πατρὶ ὁ θάνατος λέγοιτ' ἂν εἶναι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πῶς πάλιν ὁ αὐτός συνέλθοι τῷ πονηρῷ θελητός τε ἅμα εἶναι καὶ ἀθέλητος;». Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπαντήσεώς του ἀναφέρει ποῦ τὸ ἱερόν εὐαγγέλιον γράφει ὅτι ἦτο θελητός εἰς τὸν Πατέρα ὁ θάνατος τοῦ Υἱοῦ: «Ἀλλὰ γάρ ὅτι μέν θέλημα τοῦ Πατρὸς ἦν ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ, αὐτός ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ διδάσκει [μᾶς τὸ διδάσκει ὁ ἴδιος ὁ Σωτὴρ] ἐν τῇ τοῦ θανάτου παραιτήσει λέγων [ἐκεῖ ὅπου παραιτεῖται ἀπὸ τὸν θάνατον μέ τὰ λόγια] "πλὴν οὐχὶ τὸ ἐμὸν θέλημα ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω"» (Ματθ. ΚΣΤ' 39, Λουκ. ΚΒ' 42)». Καὶ ὅχι μόνον ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὁ Χριστός ἐπετίμησε τὸν Πέτρον λέγων φρόνημα τοῦ Θεοῦ τὸν ἐκούσιον θάνατον αὐτοῦ, φρόνημα δὲ διαβόλου τὸ νὰ ἀποφύγῃ τὰ πάθη τὰ ὁποῖα ἐθεράπευσαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν: «τὸ μὴ βούλεσθαι παθῶν τὰ πάθη τῆς ἀνθρωπίνης ἰάσατο φύσεως». Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ὅταν ἐξέφρασε τὸ φρόνημα τοῦ σατανᾶ, ἀπεκλήθη καὶ ὁ Πέτρος μέ τὸ ἴδιο ὄνομα.

Ὁ Μέγας Φώτιος, εἰς τὴν ἐκτενῆ του ἀπάντησιν, ἀποδεικνύει ὑπὸ ποίαν ἔννοιαν λέγεται θελητός διὰ τὸν Πατέρα ὁ θάνατος τοῦ Υἱοῦ καὶ ὑπὸ ποίαν ἀθέλητος. Βλέπομεν τὸ ἴδιον καὶ τὸ αὐτὸ γεγονός, ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ Κυρίου, νὰ χαρακτηρίζεται διαφοροτρόπως ἀναλόγως τοῦ τρόπου προσεγγίσεως, ἢ τῆς ὀπτικῆς γωνίας ἐκ τῆς ὁποίας ἐξετάζομεν τὸ γεγονός αὐτό: «...εἰ καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος τάναντία λέγεται, τοῦ Δεσποτικοῦ φημί θανάτου, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτόν τρόπον». Δηλαδή, ἂν καὶ διὰ τὸ ἴδιο πρᾶγμα (τὸν θάνατον τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ) ἀντίθετα λέγονται, ὅχι ὅμως καὶ κατὰ τὸν αὐτόν τρόπον, «ἀλλὰ τὸ μέν ἐξ αὐτοῦ τοῦ πάθους ὃ

πέπονθε λέγεται [τό ἓνα λέγεται ἐξ αὐτοῦ καθ' ἑαυτοῦ τοῦ πάθους τὸ ὅποιον ὁ Χριστός ἔπαθε], τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἐκβεβηκότος [τό ἄλλο ἀπὸ τῆς ἐκβασιν]».

Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, λοιπόν, ἐκ τῆς ἐκβάσεως αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἦτο θελητός διὰ τὸν Πατέρα καὶ εὐδοκία: «Τό μέν γάρ ἐκβεβηκός διὰ τοῦ θανάτου, ἡ σωτηρία ἐπράχθη τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς τοῦ διαβόλου τυραννίδος ἡ καθαίρεσις· ὃ δηλονότι θελητόν τε τῷ Πατρὶ καὶ εὐδοκία». Διότι ἡ ἐκβασίς ἦτο ἡ νίκη τοῦ διαβόλου καὶ ἡ λύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ βέβαια ἦτο εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν, ἐνῶ διὰ τὸν διάβολον ἦτο βεβαίως ἀθέλητον καὶ ἡ ἐσχάτη πληγὴ: «Τοῦτο δὲ πῶς οὐκ εὐδην [αὐτὸ δὲ πῶς δέν εἶναι φανερόν] ὅτι καὶ τῷ ἐχθρῷ ἀθέλητόν τε καὶ ἐσχάτη πληγὴ;»

Ἀπ' ἐναντίας, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονός τοῦ πάθους, ὁ φόνος καὶ τὰ αἵματα, καὶ τὰ ποικίλα μαρτύρια, ὅχι μόνον ἀθέλητα ἦσαν (καὶ εἶναι εἰς κάθε περίπτωσιν πάντοτε) ἀλλὰ καὶ ὀργῆς ἄξια ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ: «Τό μέντοιγε σφαγιασθῆναι, ὅπερ ἦν ἡ διὰ τοῦ πάθους προϋοῦσα πρᾶξις, καθ' ἑαυτὸ μέν οὔτε ἡδύ τῷ Πατρὶ, οὔτε εὐπρόσδεκτον, ἀλλὰ λίαν ὀργῆς ἄξιον καὶ θυμοῦ...».

Αὐτὰ ἦσαν ἀρεστά εἰς τὸν διάβολον, τὸν ὁποῖον τέρπει κάθε κακουργία: «... ὥσπερ δὴ τῷ πονηρῷ καταθύμιόν τε καὶ πάντων ἐρασμιώτατον τῶν τερπνῶν». Ταῦτα οὐδόλως εὐδοκεῖ ὁ Θεός. Εἰς αὐτὰ εὐαρεστεῖται ὁ διάβολος ὁ δὲ Θεός παρὰχωρεῖ, «δίδει ἀπλῶς ἄδειάν διὰ νὰ γίνουν» προκειμένου πάλιν νὰ ἡττηθῇ μέ τὰ ἴδιά του τὰ ὅπλα ὁ πειρασμός.

Αὐτὰ, καὶ πολλὰ ἄλλα, ἀναλύει ὁ Μέγας Φώτιος εἰς τὴν ἀπάντησίν του ἐκ τῆς ὁποίας ἡμεῖς ἐσταχυολογήσαμεν ὀλίγα.

Ὅποιος θέλει νὰ ἐμβαθύνῃ περισσότερον εἰς τὸ θέμα, ἄς τὸ μελετήσῃ ἀπὸ τὰ «Ἀμφιλόχεια». Ὁλόκληρον δὲ τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Φωτίου εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἐπίλυσιν παρομοίων ζητημάτων καὶ ἀποριῶν καὶ μεγάλην ὠφέλειαν παρέχει εἰς ὅσους μελετοῦν τὰς γραφὰς κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

† Ο.Μ.Φ.

ΜΕΤΕΣΤΗ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΕΥΘΥΜΙΑ

ΙΔΡΥΤΡΙΑ ΚΑΙ ΚΤΗΤΩΡ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΡΝΗΘΟΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου

Κυριακή 2 Ὀκτωβρίου. Μνήμη τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης. Μετά τήν Θεία λειτουργία τῆς Κυριακῆς τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας πληροφορεῖται τήν ὅσια κή κοίμηση τῆς σεβασμίας Γεροντίσσης τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πάρνηθος, Εὐθυμίας.

Μιάς ἐκλεκτῆς, πνευματικῆς φυσιογνωμίας ἡ ὁποία ἔφυγε ἀπό αὐτόν τόν φθαρτό καί μάταιο κόσμο, γιά τόν τελικό προορισμό, τόν Παράδεισο.

Ὁμιλοῦμε γιά τή φυσιογνωμία πού γράφτηκε στήν ἱστορία τοῦ ἀγῶνος μας ἀνεξίτηλα καί στόλισε Ἐκκλησία καί μοναχισμό.

Γόνος ἐκλεκτῆς οἰκογενείας, ἡ Γερόντισσα Εὐθυμία, γεννήθηκε τό 1901 στόν Πειραιᾶ φέροντας τό ὄνομα Ἑλένη Μασουρίδου καί ἀνετράφη «ἐν παιδείᾳ καί νοθεσίᾳ Κυρίου». Ὅσα ἀπό τήν μικρή της ἡλικία ἔλαβε, τά κράτησε στήν πορεία τῆς ζωῆς της ὡς πνευματική κληρονομιά.

Ὑπῆρξε ἔνθερμη ζηλώτρια τῶν πατρῶων παραδόσεων καί ἀνῆκε στήν πρώτη χορεία ἐκείνων τῶν εὐλογημένων χριστιανῶν πού ἀντιστάθηκαν στήν καινοτομία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου. Τήν 14ην Σεπτεμβρίου 1925, κατ' ἐκείνην τήν ἱστορική ὁλονύκτιο ἀγρυπνία τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀξιώθηκε νά δεῖ ὀφθαλμοφανῶς τόν φωτεινό Τίμιο Σταυρό πού φανερώθηκε στόν Οὐρανό. Τό θαυμαστό αὐτό γεγονός ἐπέδρασε σημαντικά στήν ἀπόφασή της νά ἀκολουθήσει τήν ἀγγελική ὁδό τῆς μοναχικῆς ἀφιερώσεως.

Ἀφιερώθηκε στό Δεσπότη Χριστό, προσφέροντας ὅ,τι ὑλικά ἀγαθὰ εἶχε ὡς προσωπικό της κτῆμα. Τό 1937 ἱδρύει τήν μεγάλη ἱστορική Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στήν Πάρνηθα

ὑπό τήν πνευματική ἐπιστασία τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Κυκλάδων κυροῦ Παρθενίου καί συγκαταλέγεται εἰς τάς πρώτας μοναχάς τῆς Μονῆς γενομένη μεγαλόσχημος τό 1939 ἐνῶ τό 1941 ἐκλέγεται ὡς πρώτη ἡγουμένη.

Ἡ φυσιογνωμία καί τό ὄνομά της σέ σύντομο χρονικό διάστημα γίνονται γνωστά, καθῶς καί ἡ ἀρετή τῆς ἐλεημοσύνης πού τήν συνόδευε. Πρώ-

τη στή συμπαράσταση τῶν ἀναξιοπαθούντων, τῶν πονεμένων, τῶν θλιβομένων, τόσο στήν περίοδο τῆς κατοχῆς ὅσο καί στίς ἐπόμενες δεκαετίες.

Διακρίθηκε ἐπίσης γιά τήν ἀπλότητα, τό ἥθος καί τήν πνευματικότητά της.

Ἀξιώθηκε χάριτι Χριστοῦ νά ἀναλάβει ὡς πνευματική μητέρα 145 μεγαλόσχημες μοναχές. Ἀποτέλεσμα ἡ ἱστορική πλέον Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου νά ἀποτελεῖ φάρο τῆς Ὁρθοδοξίας στίς ἡμέρες μας.

Ἄν καί ἀσθενής, ἦταν πρώτη στίς ὑπηρεσίες, τά διακονήματα τῆς Μονῆς, στίς ἀκολουθίες τῶν προσευχῶν καί παρηγορήτρια κάθε πονεμένης ψυχῆς.

Συμπεριφερόταν πάντοτε μέ περισσή εὐλάβεια πρὸς τό τιμημένο ράσο καί ἰδιαίτερα πρὸς τόν Ἱερό Κλῆρο. Διακαῆς πόθος της ἦταν ἡ ἐνοποίηση τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὀντως μεγάλη ἡ στέρηση τῆς Γερόντισσας Εὐθυμίας, γιά τά πνευματικά της τέκνα, ἀλλά καί γιά τήν Ἐκκλησίαν μας.

Γνώρισε καί εἶδε, ὅπως ὅλοι οἱ παλαιοὶ ἀγωνιστές καί προκάτοχοί μας, ἡμέρες δόξης καί λαμπρότητος στόν ἱερό μας ἀγῶνα. Γνώρισε καί στηρίχθηκε ἀπό ἀγίους πνευματικούς Πατέρες, ὅπως ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Κυκλάδων Κυρός Παρθένιος, ὁ Πατήρ Ἀρσένιος Κοττέας καί ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος. Καί ὄχι μόνον μέ

Ἡ μεταστάσα Γερόντισσα Εὐθυμία.

πνευματικούς Πατέρες αλλά και όσες Μητέρες που και αυτές με τη σειρά τους έτιμησαν τον Ίερό μας αγώνα, όπως η Γερóντισσα Μελετία (ή πρώτη Ήγουμένη της Ίερας Μονής Αγ. Ειρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκοβρύσεως) και η Γερóντισσα Άναστασία της Ί. Μονής Αγ. Στεφάνου Π. Ήρακλείου.

Εργάστηκε συνειδητά στον Όρθόδοξο μοναχισμό έως τέλους, με ζήλο και θέληση. Όλα αυτά τά όποια γράφουμε αποτελούν μία πραγματικότητα για τό πρόσωπο της όσιας Γερóντισσης Εύθυμίας.

Εμείς εϋχόμαστε και προσευχόμαστε ή ψυχή της Γερóντισσης Εύθυμίας νά βρεί ανάπαυση είς τούς κόλπους Άβραάμ, Ίσαάκ και Ίακώβ. Καί αν βρεί παρησία στον Δεσπότη Χριστό τον όποιο υπηρέτησε αγόγγυστα και αφιέρωσε όλόκληρη τη ζωή της, ως πρεσβεύει για τά πνευματικά της τέκνα και για όλους όσους πονούν και αγαπούν την μαρτυρική Έκκλησία μας, νά τούς δοθεί τό ποθούμενο, ή ΘΕΩΣΗ.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών κ. Χρυσόστομου

«Άνθρωπος ώσει χόρτος αί ήμέραι αυτού, ώσει άνθος του άγρου οϋτως εξανθήσει. Ότι πνεϋμα διήλθε εν αυτῷ και οϋχ ύπάρξει και οϋκ επιγνώσει έτι τον τόπον αυτού» (Ψαλμ. ΡΒ΄ 15).

Διάρκειαν χόρτου καθορίζει ό Δαβίδ την ανθρωπίνην ζωήν. Ό δέ Άπόστολος Πέτρος έπιναλαμβάνει «Πάσα σάρξ ως χόρτος και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου» εξηράνθη ό χόρτος και τό άνθος αυτού εξέπεσε» (Α΄ Πέτρ. Α΄ 24).

Διήλθε Πνεϋμα τον άνθρωπον τό όποιον του έδιδε ύπόστασιν και τον έξωογόνει έφ' όσον παρέμενεν είς αυτόν, διά νά δύναται νά ζή και κινείται και αύξάνει και αποβαίνει ό στολισμός της γής. Διότι διά τον άνθρωπον συνέστη ή γή μέ τό κάλλος της.

Όμως, διά την άμαρτίαν έδόθη ή τιμωρία του θανάτου είς τον άνθρωπον. Άναχωρεί τό πνεϋμα (ή ψυχή) και χάνει την ύπαρξιν του έπιστρέφων

είς την γήν εκ της όποίας ελήφθη.

Έκτοτε, οϋδείς των ανθρώπων ύπολείπεται άγευστος θανάτου. Έχομεν δέ πρό όφθαλμών τό φαινόμενον τουτο, χάριν του όποιου και συνηθροίσθημεν ένταϋθα.

Άτενίζομεν επί της νεκρικής κλίνης την σεβαστήν Καθηγουμένην της εϋαγοϋς ταύτης Μονής, Γερóντισσαν Εύθυμίαν εν μέσω της τεθλιμμένης αδελφότητος, των πνευματικών θυγατέρων της και πολλών άλλων μοναζουσών περιστοιχούτων αυτήν, διά νά αποτίσουν ύστατον φόρον τιμής και αποδώσουν τον τελευταιον άσπασμόν της σεβασμίας χειρός της.

Κείται νεκρά τῷ σώματι ή αιώνόβιος Γερóντισσα Εύθυμία, ή αναλώσασα άκεραίως άπαντα τον χρόνον της ζωής της είς εϋαρέστησιν του Θεού. Ύπέκλινε προθύμως τον αύχένα εκ νεότητός της είς τον ζυγόν του Κυρίου, κατακολουθήσασα τον άσκητικόν Γέροντα Πατέρα Παρθένιον είς την άγίαν ζωήν των μοναχών, γενομένη τύπος ύπακοής και ταπεινώσεως.

Γένος έπιφανούς οικογενείας, την έπωνυμίαν Μασουρίδη διέθεσε όμοϋ μετ' αυτής και ό,τι υλικόν κατείχε διά τον ιερόν ήμών αγώνα και διά την σύστασιν του ιεροϋ τουτου σεμνείου, αγωνιζομένη παρά τό πλευρόν του Γέροντος. Καί τουτο, διότι ίκανός αριθμός γυναικών και κυρίως νεανίδων έζήλωσαν την μοναχική ζωήν εκ του παραδείγματος της Μοναχής Εύθυμίας ακολουθήσασαι αυτήν, ώστε ό τόπος άνεδείχθη μοναστήριον μέ Καθηγουμένην την Γερóντισσαν Εύθυμίαν.

Εϋλόγησε δέ ό Θεός την αδελφότητα διά τον ένθεον αυτής ζήλον και άνεδείχθη ή Ίερά Μονή

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου μέ τās ὀγδοήκοντα καί πλέον μοναζούσας τό σέμνωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἡ ἀσκητική μορφή καί ἡ πνευματική καθοδήγησις τῆς Γεροντίσσης θά μείνουν εἰς τήν ἱστορίαν διά τούς μεταγενεστέρους.

Ἦδη ἀναπαύεται ἐν Κυρίῳ ἐκ τῶν μακροχρονίων κόπων τῆς ἡ μακαριστῆς Γερόντισσας ἐκπληρώσασα τήν ἀποστολήν τῆς εἰς τόν κόσμον ἐτοῦτον καί πορεύεται εἰς τόν ἡτοίμασμένον τόπον τῆς αἰωνιότητος διά νά ἀποκομίση ἐκ τῆς χειρός τοῦ Κυρίου, τά δῶρα τῆς πρὸς Αὐτόν ἀγάπης τῆς.

Σεῖς δέ ἡ ἀδελφότης τῆς Μονῆς, αἱ θυγατέρες τῆς ὑποδειγματικῆς σας Μητρός, μείνατε πισταί εἰς τά θεοφιλῆ παραγγέλματά τῆς, διότι τότε καί μόνον τιμᾶτε τήν Μητέρα.

Συνεχίσατε τόν τρόπον ζωῆς καθὼς παρεδόθητε ὑπ' αὐτῆς μέ τήν αὐτήν προθυμίαν εἰς τήν καλογηρικὴν, μέ τήν ἀγάπην πρὸς ἀλλήλας, τόν σεβασμόν, τήν ταπείνωσιν, τήν ἀδειάλειπτον εὐχήν καί τήν ὑποταγήν εἰς τήν νέαν Γερόντισσαν.

Ὁ Θεός οἰκονόμησε κατὰ θεῖαν πρόνοιαν νά μὴ στερηθῇτε ἐπὶ πολὺ τήν ἔλλειψιν Γεροντίσσης λόγω τῆς μακρᾶς νόσου, πού ἐταλαιπώρησε τήν μακαριστὴν σας πρώτην Γερόντισσαν. Οἰκονόμησε τῇ διαδοχῇ διά νά ἀναπληρώσῃ τό κενό, διότι ἀδελφότης χωρὶς πνευματικὴν Μητέρα εἶναι ἄθροισμα ἀναρχίας χωρὶς εὐλογίαν Θεοῦ καί χωρὶς χάριν οὐρανόθεν.

Πρέπει νά ὑπάρχουν εἰς τό ἀκέραιον τά τρία συστατικά τῆς καλογηρικῆς. Παρθενία, ἀκτημοσύνη, ὑπακοή, διά νά ἐπισκιάσῃ ἡ εὐλογία τοῦ οὐρανοῦ τήν ἀδελφότητα. Ἄλλως, μάταιος κόπος καί καταδίκη, διότι δέν δοξάζεται, ἀλλὰ ἀτιμάζεται ὁ Θεός ἀπό ρασοφόρους.

Ἐπ' εὐκαιρία, ἐπιθυμῶ νά καταστήσω γνωστόν περί τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας Γεροντίσσης, ἐάν δέν προσκρούσω εἰς τήν μετριοφροσύνην τῆς, ὅτι ὑπῆρξε κατὰ Θεόν.

Ἡ Γερόντισσα Ματρῶνα συγκεντρώνει τά ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς Μητρός καί θεωρῶ αὐτήν ἐπαξίαν διάδοχον τῆς μεταστάσης. Προτρέπω δέ πατρικῶς τήν ἀδελφότητα τῆς Μονῆς νά ὑποταγῇτε ὡς εἰς αὐτήν τήν Γερόντισ-

σαν Εὐθυμίαν, ἐν ταπεινώσει καί ὑπακοῇ διά τόν Κύριον, ὅπως ἡ Ἱερά Μονή συνεχίσῃ τόν αὐτόν ρυθμόν μέ βάσιν τό τυπικόν τοῦ μακαριστοῦ Γερόντος καί Ἐπισκόπου Παρθενίου εἰς τό διηγεκές.

Συσπειρωθεῖτε περίξ αὐτῆς ἐν εἰλικρινῇ διαθέσει καί ἀγάπῃ καί ἀδελφосύνη κατὰ τόν Παῦλον «κατανοοῦσαι ἀλλήλας ἐν παροξυσμῷ ἀγάπης» (Ἐβρ. Ι' 24).

Ὑποτάγητε διά τόν Κύριον εἰς τήν νόμιμον Γερόντισσαν καί συμβάλλετε διά τῆς καλῆς σας θελήσεως εἰς τό δύσκολον ἔργον πού τῆς ἀνετέθη, συμπαριστάμενοι καί εἰς τήν σωματικὴν τῆς ἀσθένειαν, διά νά ἐλαφρύνετε τό φορτίον τοῦ καθήκοντος πού ἐπεφορτίσθη πρὸς τό συμφέρον τῆς Μονῆς καί ἰδιαίτερως διά τήν ἀνακούφισιν τοῦ πόνου ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ σεισμοῦ, πού ὑπέστητε.

Εἰς τήν ἐκδημίαν τῆς μακαρίας Μητρός τιμῆς ἔνεκεν συμπαρίσταται ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, ὁ ἐπιχώριος ἱερός κλῆρος, ἱκαναί ἀδελφότητες μοναζουσῶν καί ἱκανός ἀριθμός λαϊκῶν προσδίδοντες ἰδιαίτεραν ἔμφασιν εἰς τό γεγονός.

Σύ δέ μακαριστῆς Γερόντισσας Εὐθυμίας πορεύου ἐν εἰρήνῃ εἰς τά σκηνώματα τοῦ Κυρίου τά ἀγαπητά καί πεποθημένα, εἰς τόν χορόν τῶν ὁσίων Μητέρων ἐν οὐρανοῖς καί πλησίον Ἐκείνου, ὃν ἐκ νεότητός σου ἠγάπησας, πρὸς τόν Ὅποιον εὖχου διά τά τέκνα σου, ὅπως προκόπτουν ἐν ἀρεταῖς διά τήν σωτηρίαν των καί τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τās πύλας τῆς αἰωνιότητος σέ ἀναμένουν ὁ Γερόντάς σου καί αἱ πρῶται ἀδελφαί αἱ συγκακοπαθήσασαι διά τήν ἴδρυσιν τῆς Μονῆς, διά νά σέ συνοδεύσουν εἰς τόν ἡτοίμασμένον σοι τόπον τῆς αἰωνίου ἀναπαύσεως.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιωμακαρίστη Γερόντισσα Εὐθυμία.

Συνυπεύθυνοι οί Ματθαϊκοί επίσκοποι γιά τίς κακοδοξίες του κ. 'Ελ. Γκουτζίδη

του Σεβ. 'Αχαΐας κ. κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Α'

Πρίν ένα χρόνο ακριβώς, μέ άφορμή κάποιο «άνάτυπο» του Ματθαϊκού Θεολόγου 'Ελ. Γκουτζίδη, είχαμε δημοσιεύσει στην «Φωνή της 'Ορθοδοξίας» (Σεπτ. - 'Οκτ. 1999) ένα άρθρο μας, μέ τόν τίτλο «Καί πάλιν περί του Θεολόγου 'Ελ. Γκουτζίδη». Σ' αυτό, είχαμε καταγγείλει ώρισμένες κραυγαλέες κακοδοξίες του περί 'Εκκλησίας. Είχαμε μάλιστα επισημάνει και την βαρύτατη ευθύνη της Συνόδου των «'Ανδρεϊκών» 'Επισκόπων της Ματθαϊκής Παρατάξεως από την ανεξήγητη σιωπή της πάνω στο βασικό αυτό θέμα πίστεως.

Συγκεκριμένα, ό εν λόγω θεολόγος 'Ελ. Γκουτζίδης, «γυμνή τη κεφαλῇ», κήρυξε την κακοδοξία ότι ή «πρώτη» άναρχη 'Εκκλησία είναι ή 'Αγία Τριάδα κι ώρισμένες άλλες πλάνες.

Καί ό μέν 'Ελ. Γκουτζίδης, λαλίστατος κατά τ' άλλα, για την καταγγελία μας αυτή ότι κακοδοξεϊ, αιδημόνως σιώπησε! Περιμέναμε ένα χρόνο τώρα, να υπερασπίσει, τόν εαυτό του ως 'Ορθόδοξο! 'Ατυχώς, έγινε άφωνότερος των ιχθύων της θαλάσσης! Προφανώς, γιατί είχε επίγνωση ότι δέν ήδύνατο να αποδείξει την 'Ορθοδοξία των λεγομένων του. 'Αλλά, τότε, γιατί δέν εξέφραζε την μεταμέλειά του, καταδικάζοντας τίς πλάνες του; 'Η μόνη εξήγηση πού μπορούμε να δώσουμε είναι ότι είναι ένσυνειδητος αίρετικός! Καί φαίνεται ότι την κατηγορία αυτή του αίρετικού την αποδέχεται! Γιατί άν είχε την παραμικρή πεποίθηση ότι όρθοδοξεϊ, θά έμμεϊτο τόν άββά 'Αγάθωνα, πού ένώ δέχθηκε ευχάριστα όλες τίς άδικες κατηγορίες σέ βάρος του για προσωπικά του άμαρτήματα, αντιτάχθηκε και διαμαρτυρήθηκε όταν κατηγορήθηκε ως αίρετικός! Καί έτσι, αυτό πού θά έκανε ό κάθε 'Ορθόδοξος πιστός, πολύ περισσότερο ένας 'Ορθόδοξος Θεολόγος, ό 'Ελευθέριος Γκουτζίδης, δέν τό έκανε. Καί δέν φαίνεται πλέον διατεθειμένος να τό κάνει. 'Ατυχώς, ή υπερηφάνειά του έδωσε την ευκαιρία στον διάβολο να τόν παραπλανήσει εις όδόν άπωλείας!

Με αυτά τά δεδομένα, δέν είμαστε πιά διατεθειμένοι ν' ασχολούμαστε περισσότερο μέ τόν κακοδόξησαντα 'Ελ. Γκουτζίδη, εκτός άν μās δώσει άφορμή. Αυτό, άλλωστε, μās προτρέπει κι' ό 'Απ. Παύλος, λέγοντάς μας «αίρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νοθεσίαν παραιτού, ειδώς ότι

εξέστραπται ό τοιοῦτος και άμαρτάνει ών αυτοκατάκριτος» (Τίτ. γ' 10).

Αυτό όμως, δέν σημαίνει ότι θά σταματήσουμε να πολεμάμε τίς κακοδοξίες του αυτές. 'Αλλωστε, έχουμε μέ τόν εν λόγω θεολόγο ένα σωρό άλλες εκκρεμότητες για τά όσα έγραψε στην προσπάθειά του να φανῇ κήρυκας και προστάτης δήθεν της 'Ορθοδοξίας, καταφερόμενος κατά του πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομου και της 'Εκκλησίας μας. 'Αποφύγαμε μέχρι τώρα ν' απαντήσουμε σ' όλα αυτά, γιατί δέν θέλαμε να αποπροσανατολισθῇ τό ενδιαφέρον των πιστών από τό κύριο θέμα, πού ήταν ή καταγγελία μας για τίς κακοδοξίες του, σ' άλλα θέματα, πού ήθελε να διολισθήσει τῇ συζήτηση ό 'Ελ. Γκουτζίδης.

Εν πάση περιπτώσει θά παρακολουθοῦμε άγρυπνα την εξέλιξη του ζητήματος των άνωτέρω κακοδοξιών ως προς την περαιτέρω διάδοσή τους μεταξύ των πιστών. Καί όταν παρίσταται ανάγκη θά ενημερώνουμε την κοινή γνώμη για την προφύλαξή της. Γι' αυτό ζητάμε και την βοήθεια κάθε Γνησίου 'Ορθόδοξου Χριστιανού, να μās ενημερώνει για κάθε χρησιμοστοιχείο, πού τυχόν θά πέσει στην αντίληψή του.

Β'

Μας κάνει όμως δυσάρεστη έντύπωση ή στάση της 'Ιεραρχίας της «'Ανδρεϊκής» μερίδας των Ματθαϊκών. 'Αναμείναμε μία σαφή και ξεκάθαρη τοποθέτησή της ως 'Ορθόδοξων επισκόπων παρόμοια μέ εκείνη πού τηρούσε πάντα ή 'Ορθόδοξη 'Εκκλησία απέναντι στους αίρετικούς. Δέν τούς άφηνε ανεξέλεγκτους. Τούς ζητούσε μέ λίβελλο ν' αποκηρύξουν και καταδικάσουν τίς πλάνες τους. Κι' άν αρνιόνταν, τούς άναθεμάτιζε! 'Ετσι, προφύλασσονταν οί λοιποί πιστοί από την λύμη της αίρέσεως.

Οί επίσκοποι όμως της μερίδας αυτής της Ματθαϊκής παρατάξεως δέν έκαναν τίποτε απ' όλα αυτά πού είχαν υποχρέωση να κάνουν.

'Αντ' αυτών, περιορίσθηκαν να δημοσιεύσουν στο περιοδικό τους «Κήρυξ Γνησίων 'Ορθοδόξων» μία άνώδυνη ανακοίνωση, πού λέει τά εξής: «'Η 'Ιερά Σύνοδος θεωρούσα την θεολογικήν θέσιν περί της άγίας Τριάδος ως "πρώτης άναρχου 'Εκκλησίας" ως πατερικώς άμάρτυρον, μή παραδεδομένην και άρα καινοτομίαν, απέφασισε όπως καλέσει τόν θεολόγον 'Ελ. Γκουτζίδην να άνακαλέσει την εν λόγω διατύπωσίν του» («ΚΓΟ» 'Ιούλιος 2000, σελ. 156)!

Ἡ ἀνακοίνωση αὐτῆς τῆς «Ἀνδρεϊκῆς» Συνόδου, πού συνεδρίασε στίς 17 Μαΐου 2000, ἀπογοητεύει κάθε ὀρθόδοξα σκεπτόμενο. Θεωροῦμε, ὅτι ἔγινε γιά νά συγκαλύψει τόν Ἑλ. Γκουτζίδη καί ὄχι νά ξεκαθαρίσει τήν θέση της. Κι' αὐτό, γιά τούς ἐξῆς λόγους:

1. Οἱ ἀπόψεις, πού μέ ἐπιμονή ὑποστηρίζει ὁ Ἑλ. Γκουτζίδης, εἶναι σαφῶς κακόδοξες καί αἰρετικές. Γιατί, οἱ «Ἀνδρεϊκοί ἐπίσκοποι δέν τολμοῦν νά τίς ἀποκαλέσουν μέ τ' ὄνομά τους; Κι' ἀκόμα, τίς περιορίζουν σέ μία, λέγοντας ὅτι τήν θεωροῦν ὡς «πατερικῶς ἀμάρτυρον, μή παραδεδομένην καί ἄρα καινοτομίαν»;

Οὔτε μποροῦν νά ἰσχυρισθοῦν μέ τά ὅσα εἶπαν, ὅτι αὐτό ἐννοοῦν, ὅτι δηλ. οἱ ἀπόψεις του εἶναι κακόδοξες καί αἰρετικές! Ἄν αὐτό ἐννοοῦσαν, γιατί δέν τό λένε; Ποιόν φοβοῦνται; Μήπως φοβοῦνται τόν Ἑλ. Γκουτζίδη περισσότερο ἀπ' τό Θεό;

2. Ἐχουμε ἀποκαλύψει στό προηγούμενο ἄρθρο μας, πῶς ἡ ἄποψη τοῦ Ἑλ. Γκουτζίδη ὅτι ἡ «πρώτη ἀναρχή Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἁγία Τριάδα» εἶναι παπική διδασκαλία! Πῶς ἡ «Ἀνδρεϊκή» Ἱεραρχία ἀφήνει μιά τέτοια κακοδοξία νά διαβρώνει τήν παράταξή της;

3. Τό πόσο «ὑποκριτική» εἶναι ἡ ἀνακοίνωση αὐτῆς τῆς «Ἀνδρεϊκῆς» Συνόδου, φαίνεται ἀπ' τό ὅτι «ἀπεφάσισε, ὡς λέγει, νά ζητήσει ἀπ' τόν Θεολόγον κ. Ἑλ. Γκουτζίδη νά ἀνακαλέσει τήν ἐν λόγῳ διατύπωσίν του»!

Δηλαδή, παρέπεμψε τό θέμα στίς ἐλληνικές καλὲνδες! Ἐμεῖς καταγγείλαμε γιά πρώτη φορά τόν ἐν λόγῳ θεολόγο στό περιοδικό μας «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», τεῦχος Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 1997!

Ἐάν οἱ Ἀνδρεϊκοί Ἐπίσκοποι ἐνδιαφέρονταν γιά τήν Ὁρθοδοξία, εἶχαν ὅλη τήν ἄνεση νά ἐνεργήσουν τά δέοντα γιά τήν πατερική ἀντιμετώπιση τῶν κακοδοξιών αὐτῶν. Εἶχαν ὅλη τήν εὐχέρεια, μέχρι τόν Μάιο 2000, πού συνεδρίασε ἡ Ἱεραρχία τους νά ζητήσουν ἀπό τόν πολυπράγμονα θεολόγο τους νά καταδικάσει μέ λίβελλο τίς κακοδοξίες του. Δέν τό ἔκαναν!

Ἀκόμη καί μέχρι τόν Ἰούλιο 2000, πού ἐξέδωσαν τό περιοδικό τους κι' ἔβαλαν τήν παραπάνω ἀνακοίνωσή τους, εἶχαν τό περιθώριο νά ζητήσουν ἀπ' αὐτόν τό ξεκαθάρισμα τῆς θέσεώς του. Οὔτε κι' αὐτό ἔκαναν! Κι' ὅπως, δείχνουν τά πράγματα, οὔτε στό μέλλον πρόκειται νά τό κάνουν! Ἔτσι, ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης θά ἔχει ὅλη τήν ἄνεση χρόνου νά διαβρώσει τήν παράταξή τους μέ τίς πλάνες του, μέ ἀποτέλεσμα στό τέλος, ἢ θά ἀναγκασθοῦν ὅλοι οἱ Ματθαϊκοί Ἐπίσκοποι νά ἀποδεχθοῦν τίς πλάνες του ἢ θά τούς ἀπομονώσῃ ἀπ' τό ποίμνιό τους ὡς ἀκατάλληλους καί ἀγράμματους νά κατανοήσουν τίς δικές του ... «σοφίες»!

Γ'

Ὑπόλογος γιά τίς κακοδοξίες αὐτές, δέν εἶναι πλέον μόνον ὁ Ἑλ. Γκουτζίδης. Εἶναι ὅλοι οἱ λεγόμενοι

«Ἀνδρεϊκοί» Ἐπίσκοποι τῆς Ματθαϊκῆς παρατάξεως. Δέν ἔκαναν τό καθῆκον τους ἀπέναντι στό Θεό καί τό ποίμνιό τους, φοβούμενοι τό θεολογικό τους σύμβουλο! Δημιουργεῖται ὅμως περαιτέρω ἡ ὑπόνοια, ὅτι οἱ ἐπίσκοποι αὐτοί συμφωνοῦν μαζί του, ὅσο καί νά μὴν θέλουμε νά τό πιστέψουμε.

Τό γεγονός ὅμως αὐτό διευρύνει καί τό μεταξύ μας ὑφιστάμενο χάσμα, ἐν ὧσι μάλιστα τοῦ «Θεολογικοῦ Διαλόγου» πού οἱ ἴδιοι ζήτησαν, καί πού τώρα, παραδόξως, φαίνεται ὅτι, δέν ἐπιθυμοῦν! Πάντως, ἂν ποτέ οἱ «Ἀνδρεϊκοί» ἐπίσκοποι εὐδοκήσουν νά προσέλθουν στό τραπέζι τοῦ «Θεολογικοῦ Διαλόγου» (πρᾶγμα γιά τό ὁποῖο ἔχουμε πλέον σοβαρές ἀμφιβολίες, γιατί πιστεύουμε ὅτι δέν τόν θέλουν, ἐπεὶδὴ γνωρίζουν ὅτι δέν ἔχουν ἐπιχειρήματα νά ὑποστηρίξουν τίς ἀπόψεις τους!) ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἀποφασίσει νά θέσει γιά συζήτηση μεταξὺ τῶν ἄλλων ζητημάτων πού μᾶς διαιροῦν καί τίς κακοδοξίες αὐτές πού μαστίζουν τήν παράταξή τους! Ἴσως μάλιστα αὐτός ἦταν ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Ἑλ. Γκουτζίδης μέχρι τώρα διεργήγνυε τά ἱμάτιά του νά μὴ συζητηθοῦν τά «διαιροῦντα» ἐμᾶς κι' αὐτούς ζητήματα! Νά, τί φοβάται ὁ Ἑλ. Γκουτζίδης καί οἱ ἐπίσκοποι τῆς παρατάξεώς του! Τίς κακοδοξίες αὐτές, τήν εὐθύνη τῶν ὁποίων χρεώνεται πλέον ὅλη ἡ «Ἀνδρεϊκή» μερίδα τῆς Ματθαϊκῆς Παρατάξεως!

Δ'

Ἴσως, παρεξηγηθοῦμε, γιὰτί χρησιμοποίησαμε μιά ἀσυνήθιστη στό χαρακτήρα μας γλῶσσα! Εἴμαστε ὅμως ἀναγκασμένοι, γιὰτί πρόκειται γιά θέματα πίστεως, γιά τά ὁποῖα πρέπει ὅλοι μᾶς νά εἴμαστε τίμιοι καί ἄτεγκτοι.

Ἐξ ἄλλου, γιά ἓνα πρᾶγμα, δέν μποροῦμε νά κατηγορηθοῦμε. Γιά «σκληρότητα» ἀπέναντι στήν Ματθαϊκὴ παράταξη. Γιατί ὅλοι γνωρίζουν μέ πόση ἀγάπη καί διακριτικότητα συμπεριφερθήκαμε πάντοτε ἀπέναντί τους. Ἰδιαίτερα ὅταν ἐκκολλᾶπτονταν τό σχῆμα τους μέ τήν ἄλλη μερίδα τῆς Παρατάξεώς τους, πού καθοδηγεῖται ἀπ' τόν λεγόμενο Μεσσηνίας Γρηγόριο. Καί τό κάναμε αὐτό μέ κάθε κίνδυνο νά θεωρηθοῦμε ὡς «κρυπτο-ματθαϊκοί»! Ἐνεργήσαμε ἔτσι, ὄχι μόνο γιὰτί τότε πιστεύαμε ὅτι τό σχῆμα τοῦ 1937, ὀφείλονταν μᾶλλον σέ παρεξήγηση, παρά σέ θέματα οὐσίας, ἀλλά καί γιὰτί θεωρούσαμε ὅλους αὐτούς, ποιμένες καί ποίμνιό τους, ὡς ἀνθρώπους πού θέλουν νά εἶναι Ὁρθόδοξοι καί ποθοῦν τήν σωτηρία τους. Φοβούμεθα, ὅτι τώρα τά πράγματα ἀρχίζουν νά μᾶς διαψεύδουν καί νά μᾶς δείχνουν ὅτι κάναμε λάθος στίς ἐκτιμήσεις καί τοποθετήσεις μας αὐτές!

† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ί. Μονή Παναχράντου Μεγάρων.

Τήν 8/21 Σεπτεμβρίου, έορτήν τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου πανηγύρισεν ἡ Ί.Μ. Παναχράντου Μεγάρων.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνονται οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος, Χίου κ. Στέφανος, Ἀμερικῆς κ. Παῦλος, Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἱερατείου ὀλίγον πρό τῆς τελέσεως τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγιασμοῦ εἰς τὴν φιάλην τῆς Ί. Μονῆς.

Ί. Ναός Γενεθλίου Θεοτόκου Σερρῶν

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, οἱ αἰδεσιμώτατοι π. Νικόλαος Μαντιάς κ. π. Ἀβραάμ Τσιμιρίκας καὶ τό εὐσεβές πλήρωμα τῶν Γ.Ο.Χ. Σερρῶν κατὰ τὴν λιτάνευσιν τῆς ἱ. Εἰκόνης μετὰ τὴν πανηγυρικὴν Θ. λειτουργίαν διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου (8/21 Σεπτεμβρίου).

Ί. Μονή Ἀγ. Σκέπης ἐν Ἀγίῳ Στεφάνῳ Ἀττικῆς.

Παραπλεύρως στιγμιότυπον ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἄρτοκλασίας κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς Ί.Μ. Ἀγ. Σκέπης περιοχῆς Ἀγ. Στεφάνου τὴν 1/14 Ὀκτωβρίου 2000. Εἰς τό μέσον οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς (Ἀττικῆς, Χριστιανουπόλεως καὶ Μαραθῶνος) καὶ ὁ Ἡγούμενος τῆς Ί. Μονῆς π. Καλλίνικος Θεοδοσίου. Τὴν πανήγυριν ἐτίμησεν συμπροσευχόμενος καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος κ. Χρυσόστομος κηρύξας τὸν Θ. λόγον.

Ἐγκαίνια Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Προυσιωτίσης Κινέτας

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος
Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος
συνεπικουρούμενος ἀπό τόν
Σεβασμιώτατον Ἀττικῆς
& Βοιωτίας κ. Χρυσόστομον
καί τό πρεσβυτέριον, ἐνῶ τελεῖ
τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ναοῦ Παναγίας
Προυσιωτίσης Κινέτας Μεγαρίδος
(8/21 Ὀκτωβρίου)

Οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος τῇ ἐντολῇ
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχ/που κ. Χρυσόστομου μετέβησαν εἰς τήν νήσον Σάμον τήν 15/28 Ὀκτωβρίου
ὅπου ἐνεκαίνιασαν τόν Ἱ. Ν. Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου εἰς Μαραθόκαμπον.

Ἀπό τήν θείαν λειτουργίαν
εἰς τό ἱερόν προσκύνημα τοῦ τάφου
τοῦ Ἀγ. Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ κατά
τήν ἡμέραν τῆς μνήμης του
(18/31 Ὀκτωβρίου).
Ἐλειτούργησεν ὁ Σεβ/τος Μητρ/της
Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος
ἐνῶ παρευρίσκοντο συνευχόμενοι
ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος
κ. Χρυσόστομος,
ὁ Πειραιῶς κ. Γερόντιος,
ὁ Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος
καί ὁ Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Όνειρων φανταστικώτερα!

Ο Ματθαϊκός επίσκοπος κ. Κήρυκος Κοντογιάννης τίς οίδεν έκ ποίου όνείρου πληροφορηθείς, γράφει είς τό έντυπόν του, ότι ό Άρχιεπίσκοπος τών νεοημερολογιτών κ. Χριστόδουλος «προωθεί τήν συγκρότησιν ενός ένιαίου “παλαιοημερολογιτικού σχήματος” υπό τόν φλωριναϊόν (όπως ακριβώς επί λέξει γράφει) Άρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον Κιούσην...»!

Τούτο δέν είναι μόνον όνείρου φανταστικώτερον, αλλά καί έντελώς άνόητον. Ο κ. Χριστόδουλος θά είχε κάθε συμφέρον όχι από τήν συνένωσιν τών Γ.Ο.Χ., αλλά μάλλον από τήν πολυδιάσπασιν αútων. Μάλιστα ίσως χρεωστά εύγνωμσύνην είς τόν κ. Κήρυκον (καθώς καί είς τόν συνεργάτην του κ. Έλ. Γκουτζίδη) διά τας πολυτίμους ύπηρεσίας τας όποιās προσφέρει πρός τήν κατεύθυνσιν ταύτην...

Ίσως καί λόγοι έσωτερικής άναταραχής έκ πιθανής ύποκαταστάσεως τής Ίερās των Συνόδου νά επέβαλον τήν άναγραφή τοιούτου κατασκευάσματος.

Άναγόρευσις Μητροπολιτών

Η Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τών Γ.Ο.Χ. είς τήν συνεδρίασιν αútης τής 15ης/28ης Σεπτεμβρίου 2000 προήγαγεν τούς Έπισκόπους Πει-

ραιώς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καί Άττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομον είς Μητροπολίτας. Εύχόμεθα είς τούς δύο Μητροπολίτας μας νά έργασθουν μέ έτι περισσότερον ζήλον είς τόν άμπελώνα του Κυρίου είς δόξαν Θεού.

Έπιστροφή είς τήν Κάνιγγος

Κατά τήν ίδιαν συνεδρίασιν, ελήφθη ή απόφασις νά έπισκευασθουν τά γραφεία του Γενικού Ταμείου τής Έκκλησίας μας, είς τόν γ' όροφο τής όδοϋ Κάνιγγος 32 καί νά μεταφερθουν εκεί τά γραφεία τής Ίερās Συνόδου.

Αί έργασίαι τής έπισκευής ήρχισαν άμέσως καί προχωρουν μέ γοργόν ρυθμόν.

Ρύθμισις όρίων καί ανάθεσις τοποτηρητειών

Είς τά πλαίσια τής διοικητικής άναδιοργάνσεως τής Έκκλησίας μας, ή Ί. Σύνοδος τής Έκκλησίας τών Γ.Ο.Χ. έλαβε τας κάτωθι αποφάσεις.

- Είς τόν Σεβ. Μητροπολίτην Άχαίας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικον άνετέθη ή τοποτηρητεία τής Δυτικής Ελλάδος, ήτοι τών Ιονίων νήσων, Ηπείρου καί Αίτωλοακαρνανίας.

- Είς τόν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιώς καί

Όμαδικάί βαπτίσεις Ποντίων υπό του Σεβ. Άχαίας κ. Καλλινίκου είς τήν Βασιλικήν τής Άγίας Φοίβης - Κεχρίες Κορινθίας (Ιούλιος 2000)

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Κοινοποιείται ή καθαίρεσις του πρώην κληρικού τής Ί. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος Είρηναίου Γυφτονικολού, άγνώστου διαμονής.

Ο έν λόγω έκρίθη ένοχος άποσχίσεως από τήν Έκκλησίαν, προσχωρήσεως είς τόν νεοημερολογιτισμόν καί άρνήσεως τής ιερωσύνης αútου καί του έπεβλήθη ή ποινή τής καθαίρεσεως υπό τής Ί. Συνόδου τής Έκκλησίας τών Γ.Ο.Χ. συνελθούσης ως Συνοδικόν Δικαστήριον τήν 15/28 Σεπτεμβρίου 2000.

Σαλαμίνος κ. Γερόντιον άνετέθη ή τοποτηρητεία τής Κρήτης. Καταργουμένης δέ τής 'Ι. Μητροπόλεως Οινόης, οί νήσοι του 'Αργοσαρωνικού καθώς καί τά Κύθηρα καί 'Αντικύθηρα, ύπήχθησαν εϊς τήν 'Ι. Μητρόπολιν Πειραιώς ως άνήκοντα εϊς τόν νομόν Πειραιώς.

• Εϊς τόν Θεοφ. 'Επίσκοπον Μαραθώνος κ. Φώτιον άνετέθη ή τοποτηρητεία τής χηρευούσης Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

‘Η νομιμοποίησης τής «εύθανασίας»

‘Η ‘Ολλανδική Κυβέρνησις υπερεψήφισεν νόμον ό όποίος έπιτρέπει τήν λεγομένην «εύθανασίαν». Δηλαδή δίδουν τό δικαίωμα εϊς τούς συγγενείς ενός πάσχοντος από άνιάτον ασθένειαν νά δίδουν έντολήν εϊς τούς ιατρούς νά έπεμβαίνουν καί νά δίδουν τέλος εϊς τήν ζωήν του άνιάτου πάσχοντος! Μεταβάλλουν, λοιπόν, τούς ιατρούς εϊς δημίους καί έκτελεστάς. ‘Ακόμη καί όταν ό ίδιος ό ασθενής παρακαλεί τούς ιατρούς νά θέσουν τέλος εϊς τήν ζωήν του, οί ιατροί δέν

πρέπει νά ένδίδουν. Μόνον ό Θεός εϊναι ό έξουσιαστής τής ζωής καί του θανάτου!

Πώς νά μή χαρακτηρισθούν ύποκριταί οί ‘Ολλανδοί, όταν τήν μέν θανατικήν ποινήν δέν τήν έφαρμόζουν εϊς τούς έγκληματίας (καί ένδεχομένως καλώς πράττουν) ένώ τήν έφαρμόζουν εϊς τούς άνιάτους πάσχοντας; ‘Αξίζει όμως έδώ νά άναφερθή ή δήλωσις τής Γερμανίδος ‘Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Χέρτα Ντέμπλερ Γκέλικ: «‘Η Γερμανία ποτέ δέν θά νομιμοποιήση τήν “εύθανασίαν”. Θεωρώ ότι μέ τό όνομα αυτό έσπασε ένα ταμπού. Δέν εϊναι έργον τών ιατρών νά κρίνουν τίνος ή ζωή αξίζει νά σωθή καί τίνος όχι».

Πανήγυρις ‘Ι. Μ. ‘Αγ. ‘Αρτεμίου Κορυδαλλού (20 ‘Οκτωβρίου)

Διακρίνονται ο Μακαριώτατος Αρχ/πος κ. Χρυσόστομος καί οι Αρχιερείς Πειραιώς & Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Αττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος κατά τήν λιτάνευσιν τής ‘Ι. Εϊκόνας. ‘Ακολουθεί πολύ πλήθος λαού.

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
‘Οδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 - Fax: 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ
† ‘Ο ‘Αχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† ‘Ο ‘Αθηνών ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† ‘Ο ‘Αχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
† ‘Ο Πειραιώς ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† ‘Ο Αττικής ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
† ‘Ο Μαραθώνος ΦΩΤΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
‘Εσωτερικού έτησία δραχ. 1500
‘Εξωτερικού έτησία δολλάρια 50
Τιμή φύλλου δραχ. 100
‘Επιστολαί, συνδρομαί καί έμβάσματα άποστέλλονται
εϊς τά γραφεία: Περιοδικόν «Φωνή τής ‘Ορθοδοξίας»
‘Οδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται υπό ‘Επιτροπής
Τήν εύθύνη τών άπόψεων τών ένυπογράφων
άρθρων φέρουν άποκλειστικά καί μόνον οί συγγραφείς
των καί όχι ή Συντακτική ‘Επιτροπή του περιοδικού.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 921 513